

Kegyhely-füzet

(Magyar változat. Forrás: <https://vodica.blogspot.com/p/kegyhely-tortenet.html>)

A KEGYHELY ÉS A SZOBOR TÖRTÉNETE

Megjelent a 4 nyelvű Kegyhely-füzetben,

szerző: Dr. Nebojszki László

A kegyhely a Mocsáros Ingovány partján, 88-as magassági jelű pontnál fekszik (első világháború utáni térkép)

Egykor a jószágot az itteni réten legeltették és a területen ásott kút vizéből itták.

Kisboldogasszony napja előtt egy alkalommal e helyütt többen füvet kaszáltak, s közben egyikük - aki mindennap délben is imádkozott - elment a kúthoz vízért. Amint kötélre kötött korsóját teljesen elmerítette, a vízfelszín hullámozni kezdett. Megijedt, ám ekkor a kútban világosság támadt, s benne a Szűzanya jelent meg, karjában a kisdéd Jézussal. A kép megváltozott, s utána a férfinak úgy tűnt, mintha egy asszonyt látna kezében kislánnyal. Visszament társaihoz, s elmesélte a történeteket. Mindnyájan a kúthoz siettek, de a jelenésből már semmit sem láttak, csak valami nagy belső nyugalom szállta meg mindnyájukat. A férfi szégyellte magát: ő látta a jelenést, míg társai nem. Otthon elmesélte a történeteket: egyesek elhitték, mások nem. A megélt képek hatása éjjel nem hagyta nyugodni és aludni; másnap ismét elment a kúthoz, ahol az előző nap képe fogadta. Összesen három alkalommal ismétlődött meg a jelenés.

Gondolkodóba esett, végül megvilágosodott elméjében, hogy közeleg Kisboldogasszony napja, s valójában Szent Annát láthatta a kisdéd Máriával. A jelenések emlékére a kút mellett fűzfát ültetett, és történetét sokaknak elmondta. A helyet bekerítették, utóbb kis kápolnát építettek.

*A Vodica-Máriakerthez vezető útleágazás
elején álló kökereszt*

A kegyhelyet látogatók másik története szerint az 1830-as években a Babina leđa elnevezésű határrészen szántó Joza Grličin kétségbeesve vette észre, hogy ökrei először hátsó lábukra állnak, majd letérdelnek és fejüket lehajtják. A földműves ekkor a közeli fűzfán fényesség közepette- karján a kis Jézussal- Mária alakját ismerte fel. Megilletődve térdelt le, s hangosan imádkozni kezdett; később felnézve már csak távolodó és halványodó fényességet látott. A földműves ekkor ökreivel a faluba sietett, hogy mindenkinek elmondja a történeteket. A szántovaiak azonnal a jelenés helyére siettek; remélték, hogy ők is látják a Szűzanyát a kis Jézussal, Ahogy terjedt a hír, úgy nőtt a tömeg, s estére már szinte a falu teljes lakossága összegyűlt. Sokan imádkozással és Mária-dalokat énekelve itt töltötték az éjszakát. A következő napokban délutánonként a helyieken kívül jöttek a környező falvak lakói is: mindenki abban reménykedett, hogy a nem mindennapi esemény a saját bajára és gondjára is kedvező hatással lesz.

*Virágoskert
a kegyhely körül az 1950-es évek elején*

A jelenések kivizsgálása után Klobusiczky Péter kalocsai és bécsi érsek 1838-ban szentelte fel és nyilvánította zarándokhellyé Vodica-Máriakertet. A XIX. század vége felé a kegyhely környezetében szőlőskerteket telepítettek, amelyeket a II. világháború után fokozatosan megszüntettek, és napjainkra szántóföldi növénytermesztés jellemzi a határrészt.

A kegyhely kicsiny kápolnájának építési idejéről több adat áll rendelkezésre. Balázs József gondnok napló szerűen vezetett Historia Domusában található utalások ezzel kapcsolatban. Az 1949. november 15-én tett bejegyzés részlete a következő:

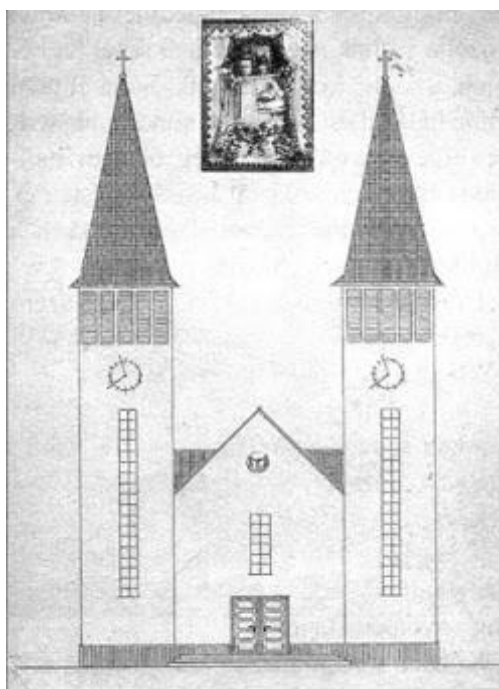
„Ma voltam Vörös Ferkó bácsinál és némi kis megbeszélést folytattam Vele. Csak annyit tudtam meg tőle, hogy a jelenlegi kápolna 70-72 évvel ezelőtt épült.” Tehát, az adat szerint a kápolna 1877-79 között épült.

A csurgó-kápolna az 1950-es években

Az 1957. február 3-án íródott, a kápolna építése előtti időszakra és az építető személyére vonatkozó utalás: „... a mostani fiatal fűzfa helyén állott a régi fűzfa és arra akasztottak rá egy Mária képet és ott tisztelték a Boldogságos Szt. Szület. Akkor építtette a 9 lapon említett Vörös Ferkó bácsi apja a meglevő Kis kápolnát. Ez a fűzfa törzse még az én gyerekkoromban is megvolt, és igen sok képecske és apróbb porcelán szobrocska díszítette, és volt az odvába bedugdosva. Később ez a fatörzs eltűnt.” Gorjanác Mária által ismert szájhagyomány szerint az építés ideje 1882, és „... kolluti német ember építette a régi kápolnát, az a sváb, akinek a fia itt kapta vissza a látását.”

A csurgónál 1948-1949 között végzett munkálatok közben felmerült a kápolna bővítésének gondolata, majd helyette inkább a dombtetőn a régi vármegyei út mellett építendő templom építésének szándéka körvonalazódott. A tervek elkészítésével Puskás Mihály bajai építési vállalkozót bízták meg.

*Vodica-Máriakert tervezett templomának
előlnézeti rajza, felül a kegykép*

Az elkészült rajzok szerint a kéttornyú templom hossza 20 m, szélessége 9 m, toronymagassága 28 m lett volna, és a szállítások nélküli költségeire 185 ezer forintot irányoztak elő. A meginduló lelkes szervezési munkák, tervezett országos felhívás és adománygyűjtés lendületét a korabeli viszonyok előbb lefékeztek, majd leállították.

Vodica-Máriakert vizéhez több csodás gyógyulás is kötődik, ezek egyikének emlékét őrzi a kápolnától délre hálából állított Mária szobor, amelyet négy faoszlop által tartott tető véd. Egy majdnem teljesen vak kisfiú mosta szemét imádság után Vodica vizével, s a tizedik alkalmat követően megjavult a gyerek látása. A forrásvízben történő fürdés után egy, a közeli Kollutról származó, gyermekparalízisben szenvedő kislány gyógyult meg. Az I. világháború harctereire vezényelt katonák indulásuk előtt itt imádkoztak szerencsés visszatérésüket kérve védőszentjükhöz, a szántói Szűzanyához.

A XIX. század végén nagy számú római katolikus sokác hívő nyelvi-liturgikus okokból áttért a görög keleti hitre. Ők 1897-1899 között a falu temploma helyett Vodica-Máriakert kápolnáját látogatták. Az első pravoszláv, fából készült keresztet 1897 körül állították, az elkorhadások miatt a másodikat 1930-as években, a harmadikat az 1960-as években és negyedikként 2004-ben a ma láthatót.

Kegyhelyünkön 2008.szeptember 19-én került felállításra a világ egyik legnagyobb méretű Szűz Mária szobra, Vöő Sándor Amerikában - Indiana állam, Velpaiso városa - lakó, Hercegszántón 1932-ben született, de 1956-ban az országot elhagyni kényszerülő úr felajánlásából. Sándor bácsi gyermek és ifjú korában lelkes tagja volt annak a bizottságnak, mely a kegyhely folyamatos gondozásáért és az ott épülő kéttornyú templom munkálataiért volt felelős. A tervezett templom építéséhez szükséges engedélyek, tervrajzok és építőanyag rendelkezésre állt már a 40-es években. Megvalósulását azonban a II. világháború, majd a Rákosi rendszer lehetetlenné tette.

Sanyi bácsi 5 évvel ezelőtt felkeresett azzal hogy volt egy álma- miszerint egy gyönyörű templomban imádkozott, ahová csodálatos fényesség áradt be a színes ablakokon keresztül. Egy hang szólította őt: „Építsd meg a házamat, és világosság léssen benne!”

Sanyi bácsi az égiek felkéréseként értelmezte ezt az álmot és elhatározta, hogy a 70 évvel ezelőtti templomépítéssel kapcsolatos szándékát valóra váltja. Miután szembesült azzal a valósággal, hogy a szándékának megvalósítására sem szervezetek, sem magánszemélyek nem társulnak- önerőből a templomot felépíteni nem tudja. Chicagóban látott a mi szobrunkhoz hasonló 9 méteres Szűz Mária alkotást, melyet egy ottani család 3 éves rákos gyermekük meggyógyulásáért ajánlottak fel az Isten Anyának. Eme alkotás mélyen megérintette lelkét és úgy érezte, hogy a látott szoborhoz hasonló méretű alkotás elkészítéséhez önerőből is van lehetőség.

2006 tavaszán itthon járva felkereste Rigó István szobrászművész pécsi lakost. Felkérte őt a chicagói szoborhoz hasonló mű megalkotására. Az amerikai szobor 9 méteres, a nálunk felállított 10 méter 53 centiméteres.

Miután a templom helyett, „csak” a szobor készült el, az önzetlen adakozó visszatérve álmához ezt mondta: „Ha az Istennek terve, szándéka van a hercegszántói kegyhellyel és ennek része a szobor és eszközként ő maga, akkor gondoskodni fog maga az Isten megfelelő számú látogatóról és az ő nagylelkűségük által templomról, aszfalt útról, valamint mindarról, amire ott szükség van.”

A Boldogságos Szűz Mária fatimai megjelenéseinek napjain májustól októberig, minden hónap 13-án 15 órától 16.40-ig Országos engesztelő szentségimádásra és azt 17 órakor követően Fatimai szentmisére hívjuk szeretettel a kedves híveket, határainkon kívül és belülről egyaránt.